

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر خودکارآمدی افراد وابسته به مواد

محل انتشار:

دومین همایش ملی آسیب های اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سهیلا ایمان پرور - دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی تربیتی، گروه روانشناسی، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، با هدف بررسی میزان اثر بخشی گروه درمانی شناختی رفتاری در افزایش خودکارآمدی، کاهش ولع مصرف افراد مبتلا به سوء مصرف مواد انجام شد. روش: این تحقیق، یک طرح آزمایشی پیش آزمون پس آزمون با گروه گواه بود که در آن 30 نفر از افراد سوء مصرف کننده به مراکز درمانی ترک اعتیاد، انتخاب و در دو گروه درمان شناختی رفتاری و گروه گواه گمارده شدند. شرکت کنندگان هر دو گروه، قبل و پس از پایان مداخله، پرسشنامه خودکارآمدی را تکمیل نمودند. داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس و روش های آمار توصیفی، تجزیه و تحلیل شد. نتیجه پژوهش نشان داد که درمان شناختی رفتاری در مقایسه به افزایش خودکارآمدی منجر شد. در تبیین این نتایج می توان گفت که درمان شناختی رفتاری، با ایجاد تغییر در متغیر های شناختی رفتاری به ارتقای خود کارآمدی منجر می شود. بنابراین با توجه به این یافته هادر برنامه های درمان سوء مصرف مواد باید به متغیر های میانجی چون خود کار آمدی توجه شود.

کلمات کلیدی:

سوء مصرف مواد، درمان شناختی رفتاری، خودکارآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1035685>

